

S GOSPODINOM NA PUTU

8. svibnja: Četvrtak Trećeg uskrsnog tjedna
 Čitanja: Dj 8,26-40; Ps 66,8-9.16-17.20; Iv 6,44-51.

Danas nam Djela apostolska donose izvješće o jednom malo neobičnom krštenju. Radosna vijest treba krenuti u svijet, zato se ne zaustavlja u Samariji, nego ide dalje. Prenose je Gospodinovi učenici, a i oni koji prihvaćaju obraćenje i primaju krštenje. S nama je jedan čovjek iz Etiopije koji je bio u Jeruzalemu na hodočašću kao onaj koji traži Boga, pa je vjerojatno tamo i molio, iako nije sasvim utvrđeno je li bio Židov ili je pripadao onim bogobojažnima koji su se priključili Židovima. Uza se je imao svitak knjige proroka Izaije koji je vraćajući se iz Jeruzalema na putu prema Gazi usput čitao, ali tko bi to sve mogao razumjeti ako mu nitko ne protumači. Anđeo (ili Duh?) Božji šalje Filipa na put za Gazu da ovoga ministra etiopske kraljice pouči i krsti. Ono što se događa s njegovim obraćenjem je sve nešto ubrzano: poduka ili kateheza, vjera i krštenje, kao da se sve odjednom događa i kao da se Duhu Božjem i Filipu jako žuri, jer je još dosta posla pred njima koji moraju privesti kraju.

U ovom prikazu širenja Radosne vijesti zadivljuje nas činjenica koliko su pouzdanja prvi kršćani imali u Boga i u vodstvo Duha Svetoga. Nakon krštenja dvoranin etiopske kraljice radosno nastavlja svojim putem na povratku u svoju zemlju, dok je Duh Sveti Filipa usmjerio u Azotu. Nikakve garancije da će Etiopljanin živjeti i ispovjedati svoju vjeru, ali apostola to i ne smeta, nego vjeruje u Boga i u njega se uzda da će on od ovoga začetka učiniti nešto. Takvo bih pouzdanje doista poželio svima nama, kako svakom pojedinom od nas tako i čitavoj Crkvi.

Dopustimo Božjem Duhu da nas vodi kao što je vodio i ovog Etiopljanina. On će nam već pokazati i ono neočekivano, mnogo toga što možda najprije nećemo ni razumjeti, ali će nam dati spoznati da nas njegovi putevi vode naprijed kako bismo stigli onom konačnom cilju života u njegovoj slavi, da uživamo ono što ljudsko oko ne vidje niti nam um dosegnuti može. Molimo za takvo pouzdanje u Boga i njegovu milost.

Vjera u Boga jest milost, poseban dar, ali ona po sebi nije jednostrani Božji dar, nego je i čovjekov čin. U vjeri vjeruje čovjek, a ne Duh Sveti u čovjeku. Čovjek vjeruje u Duhu Svetom, potpomognut Duhom, prosvijetljen Duhom. Vjera je uvijek ponuda, poziv i dar. Zato u današnjim prilikama treba protumačiti ljudima smisao i sadržaj vjere. Vjera mora otkrivati čovjeku Boga u svemu, i to živo i uvjerljivo, onako kako su ga doživljavali sveci i mistici, sv. Franjo, bl. Tereza od Kalkute, bl. Ivan Pavao II., sv. Maximilian Kolbe, sv. Edita Stein ... koji su bili spremni za takvu vjeru žrtvovati sve, od imetka do vlastita života. Oni govore o Bogu životno, jer teologija nije samo ona odozgor (nebo) nego je ona i odozdo (zemlja).

Nijedan čovjek ne može vjerovati u Isusa svojom vlastitom snagom. Njega mora sam Bog dovesti u svoju blizinu i u svoje zajedništvo. Bog ga mora pokrenuti, a čovjek to mora dopustiti Bogu, prepustiti se njemu, te samo tako može doći k Isusu. Trebao bi vjerovati slijepo kao dijete i otvoriti svoja usta da bi primio kruh živi. A kafarnaumski Židovi su bili odrasli ljudi, teško pokretljivi i opori kao i njihovi očevi u pustinji.

Gospodin se potpuno daje za nas. On je to učinio prvi put jednom i na jedinstven način i to na svršetku svoga zemaljskog života svojom otkupiteljskom mukom i smrću na križu. On je žrtvovan i darovan za spasenje svega svijeta. Ali on se žrtvuje i dalje bezbroj puta, on se žrtvuje česticu po česticu, dio po dio u hostiji kako bi svakom pojedincu bio posrednik vječnog života.

On je čovjeka zauvijek otkupio i spasio po krštenju, ali kako je krštenik slab i stalno pada u grijeh i krivnju, tako mu treba stalno otkupljenje. On ne zadržava čistoću koja mu je darovana po sakramentu krštenja, nego mu je Gospodin daruje po sakramentu pomirenja i ispunja ovaj dar u svetoj pričesti koja mu ponovno daruje život vječni. Čistoća koju po sakramentu ispovijedi ponovno dobiva, nije nešto zaključeno i zauvijek dogotovljeno da bi se kod nje moglo ostati, nego je priprava, spremnost, otvaranje za novi život, novu ljubav, a nju Gospodin daruje u svetoj pričesti.

Amen!

Molitva vjernika:

Kristu Gospodinu koji nam je svojim utjelovljenjem objavio Božje milosrđe uputimo svoje molitve.

- Navjestitelje Radosne vijesti ispuni darovima svoga Duha, molimo te.
- Svim narodima svijeta objavi svoje spasenje, molimo te.
- Potakni srca svima onima koji su ravnodušni prema tebi i upravi ih putem traženja zajedništva s tobom u tvojoj Crkvi, molimo te.
- Pomozi i nama samima da poput tvoga sluge Josipa Stadlera životom svjedočimo ono što ustima ispovijedamo, molimo te.
- Uvedi naše pokojne u nebesko zajedništvo sa svojim izabranicima, molimo te.

Dobri Bože, ti poznaješ naše misli i naša srca, tebi ništa nije skriveno i vidiš nas u svemu onome što jesmo. Tebi je znano naše lutanje i grijesi koji nas muče. Budi nam milostiv i usliši naše molitve. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pripremio: Pavo Jurišić